

- Város. Galilea.
- Lepra – bűn (Naámán is!). Az egész emberen; halálos, nem (volt) gyógyítható.
- Jézushoz megy: nem rabbikhoz, nem Keresztelő Jánoshoz. Jézus az, aki „ha akarja”, meggyógyíthatja.
 - o A mi imakéréseink. „Uram, neked van hatalmad...” – és mondom a saját elképzelésemet. „Ha akarod” – „De ha nem tenné is...” – akkor sem mehetünk máshoz. Nemcsak a bűnből való szabadulásunkért, más olyan dologért sem, amit Isten imádságként bízott ránk („ha Isten nem lép, megpróbálom így vagy úgy”; „ha semmi más nem segít, megpróbálom az imádságot”). Lehet, hogy mi is megpróbáltunk már mindent, mire odatalálunk Jézushoz a kérésünkkel, de akkor be kell ismernünk előtte hiábavaló próbálkozásainkat.
- „Akarom, tisztulj meg!” Jézus akarja, hogy megtisztuljak, Ő ezért az életét adta. Senki más nem akarja (nem érdeke), legfeljebb „egy kicsit jobb” emberré akarna tenni minket.
- Jézus a szavával teszi meg. Az ige, ami cselekszik.
- Ez a gyógyítás jel volt. Elsősorban a papoknak kellett tudni róla. „Bizonyságul nekik” – személyes üzenet. Hangzik Isten ígéje, Isten munkálkodik, új életek születnek, utolsó idők eseményei folynak – ezeknek mind személyes üzenetté, megtérésre, szolgálatra hívássá kell lenniük. Az üzenettel pedig még mindig emberek megmentése, a hívők további megtisztítása Isten célja. „Akarom, tisztulj meg!”
- Ma a lepra gyógyítható. A leprából gyógyítás nem jel. Mi lehet jel? Ma is gyógyulnak úgy emberek, hogy nem orvosok gyógyították meg őket, hanem Isten csodája volt. Mégsem ez a jel. „Jónás próféta jele”: a meghalt és feltámadt Krisztus, és az Ő általa a bűnből megszabadult életek. Ez az, amit ma is csak Ő tud megtenni, és amire szüksége is van minden embernek.
- A jelnek (az új életnek) látszania kell, de a hit hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által. Ezt pedig mondani kell. Nincs más eszköz, nincs más jel.
- Terjed a hír Jézusról (15. v.): a testi gyógyítás híre. Az akkori embereknek is meg kellett (volna) érteniük, hogy Ő nem ezért jött. Aki csak ezért követi (azért követi, mert megadja, amire szerinté szüksége van, vagy mert „látható” hatalma van), nem fog tudni mit kezdeni sem Jézus keresztségével, sem a sajátjával (amit fel kell vennünk naponként).
- Jézus félrevonul és imádkozik. (Nem tudjuk, mit mond.) A kenyércsoda (Jn 6,1–15) után is ezt teszi. Ott is volt „mellékhatás”: királlyá akarták tenni Jézust. A Sátán is királyságot ígért neki („neked adom, ha leborulva imádsz”), és ebben a helyzetben is akarhatták ezt az emberek. Jézusnak ezzel kellett küzdenie szüntelen. Nem egyedül teszi, hanem az Atyával. A kísértés az volt számára, hogy ne jusson el a keresztség (ill. szálljon le róla). De Ő akarta, hogy megtisztuljak. És amikor ezzel szemben állt saját (emberi) akarata, akkor ki tudta mondani: „ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint Te”.